

## De ce?

Aurora Cristea

---

De ce ne pierdem în nimicuri și căutăm nefericirea  
De ce în sufletele noastre reci pălește strălucirea  
De ce ne pervertim în lume și ne golim de vise  
Speranțe și dorințe vii atât de agresiv ucise?

Suntem doar fire de nisip pe plajele uitate  
Perfecti în lăcomii și poftă, crudă infirmitate,  
A neputințelor lumești și-a zilelor sordide  
A slăbiciunilor cumplite și-a vitejiilor stupide.

De ce ne ținem dinții strânși când ura ne-mpresoară  
Și ne crucificăm voit pacea interioară  
De ce ne credem mai frumoși, mereu strălucitori  
Când știm, de fapt, atât de bine că suntem muritori?

Suntem fărâme-n Univers, suntem mici siluete  
Umbre-neant ce trec grăbit prin căi și prin comete  
Nici n-apucăm să ne aprindem ca o scânteie vie  
Că ne și stingem imediat încă din temelie.

De ce ne amăgim amarnic în țarul nostru mic, meschin  
Crezând că totul e sclipire și viața toată un festin  
De ce-am uitat să fim gingași, să dăruim iubire  
Și am fugit de slăbiciuni, sporind în risipire?

Atât de multe întrebări și tot atâtea remușcări  
În ale noastre clipe rare de palide-ncercări  
Să ne răspundem cu blândețe și cu înțelepciune  
Că viața noastră toată e simplă deșertăciune.